

Мурувват

08:00 / 25.06.2020 1723

Ражо ибн Ҳайва айтади: «Бир кеча Умар ибн Абдулазизнинг уйида тунаб қолдим, лекин кечаси ухламадим. Бир пайт чироқнинг мойи тугаб қолди. У чироққа мой қуймоқчи бўлаётган эди, «Эй мўминларнинг амири, чироққа мой қуйишни хизматкорга айтсангиз бўлади-ку», дедим. У киши: «Хизматкор куни билан ишлаган. Ҳозир ухлаш вақти», деди. «Ундай бўлса, сиз турманг, чироққа ўзим мой қуяман?» дедим. У киши: «Йўқ», деб ўзлари туриб унга мой қуйдилар ва ўринларига қайтдилар. Кейин менга шундай дедилар: «Эй Ражо, турганимда ҳам Умар ибн Абдулазиз эдим, қайтиб келганимдан кейин ҳам Умар ибн Абдулазизман. Ҳеч нарса ўзгаргани йўқ. Меҳмонларга хизмат қилдириш мурувватдан эмас».

«Солиҳлар гулшани» китобидан